

transform!

ευρωπαϊκό δίκτυο εναλλακτικού προβληματισμού και πολιτικού διαλόγου

ενημερωτικό δελτίο 022012

Το ενημερωτικό δελτίο του **transform!europe** εκδίδεται και στα αγγλικά κάθε μήνα. Το δελτίο περιέχει πληροφορίες για τις δραστηριότητες του δικτύου μας, των μελών του και των μελών – παρατηρητών του, καθώς επίσης και για σημαντικές πρωτοβουλίες των κοινωνικών κινημάτων στα οποία συμμετέχουμε. Το δελτίο μεταφράζεται στα ελληνικά με ευθύνη του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς.

Περιεχόμενα

Άρθρα και αναφορές	2
Το Φόρουμ του Σάο Πάολο στην Ευρώπη. Συγκροτήθηκε η Ευρωπαϊκή Γραμματεία του Φόρουμ – μια αισιόδοξη εξέλιξη	2
Απεργίες, κινητοποιήσεις και διάλογος πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων	3
Δεύτερος γύρος προεδρικών εκλογών στη Φινλανδία. Αρχή της χειραφέτησης;	4
Θεματικό Κοινωνικό Φόρουμ για το Ρίο + 20 και Άτυπο Διεθνές Συμβούλιο στο Πόρτο Αλέγκρε	5
Ευρωπαίοι Δημοτικοί Σύμβουλοι και Βουλευτές αγωνίζονται μαζί για μια άλλη Ευρώπη	5
Πολιτικές Λιτότητας και Κρίση Πολιτικής Εκπροσώπησης	6
Για τον Θόδωρο Αγγελόπουλο (1935 - 2012)	7
Ανακοινώσεις	8
Ένας θρίαμβος αποτυχημένων ιδεών: Ευρωπαϊκά καπιταλιστικά μοντέλα μέσα στην κρίση	8
Έντυπες εκδόσεις του Υπομνήματος Ευρωπαίων Οικονομολόγων 2012	9
Μια θύελλα φυσά από τον Παράδεισο. Ο Μισέλ Λεβί συζητά με την Εύα Μπρέννερ και τον Βάλτερ Μπάγκερ	9
Διακρατική απεργία μεταναστών	10
Νέοι λαϊκισμοί και ευρωπαϊκά δεξιά και ακροδεξιά κόμματα: Προκλήσεις και προοπτικές για την Αριστερά	11
Διάσκεψη στην Κοπεγχάγη. Η κρίση στην Ευρώπη και οι αριστερές εναλλακτικές	12
Τι δείχνει η συζήτηση για την «αποπαγκοσμιοποίηση»;	12
Ερευνώντας την πιθανότητα μιας διεθνιστικής πλατφόρμας συνεργασίας	13

Έκδοση του δελτίου στα ελληνικά: Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς

Μετάφραση: Σταύρος Παναγιωτίδης, Δήμητρα Τσιούρβα, Κώστας Ανδρουλάκης

Επιμέλεια: Σταύρος Παναγιωτίδης

Άρθρα και αναφορές

Το Φόρουμ του Σάο Πάολο στην Ευρώπη

Συγκροτήθηκε η Ευρωπαϊκή Γραμματεία του Φόρουμ – μια αισιόδοξη εξέλιξη

Μαϊτέ Μόλα, Αντιπρόεδρος και πολιτική συντονίστρια του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς

Το Φόρουμ του Σάο Πάολο (SPF) αποτελείται από δεκάδες αριστερά και προοδευτικά κόμματα της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής. Λειτουργεί εδώ και χρόνια και έχει αποκτήσει σημαντική πολιτική επιρροή στην πολιτική ζωή της περιοχής. Αποτελεί επίσης σύμβολο ενωτικής δράσης της Αριστεράς παγκοσμίως.

Η συνάντηση για τη συγκρότηση Ευρωπαϊκής Γραμματείας του Φόρουμ του Σάο Πάολο πραγματοποιήθηκε στη Μαδρίτη στις 27-28 Ιανουαρίου 2012. Συμμετείχαν 18 κόμματα από τη Λατινική Αμερική και την Καραϊβική που δραστηριοποιούνται παράλληλα σε 13 ευρωπαϊκές χώρες. Στη συνάντηση, που πραγματοποιήθηκε βάσει της απόφασης που ελήφθη στην 17^η συνάντηση του Φόρουμ του Σάο Πάολο στη Μανάγκουα το Μάιο του 2011, παρέστησαν και ευρωπαϊκές οργανώσεις όπως το Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς, η Ευρωμάδα της Αριστεράς στο Ευρωκοινοβούλιο (GUE) και το δίκτυο transform! europe.

Τα συμμετέχοντα κόμματα εξέφρασαν την υποστήριξή τους για τις αλλαγές που συντελούνται στην Λατινική Αμερική και τη σημαντική εμπλοκή της περιοχής στις κοινωνικές συγκρούσεις της περιόδου, την αλληλεγγύη τους προς τις αριστερές και προοδευτικές κυβερνήσεις, καθώς και τις ελπίδες τους για τις διαδικασίες ενοποίησης. Ειδικά το ζήτημα της προστασίας του περιβάλλοντος, που αναδείχθηκε σε όλες τις κινητοποιήσεις, θεωρήθηκε πως πρέπει να διατρέχει το σύνολο της δράσης όλων των οργανώσεων.

Επίσης, τα κόμματα εξέφρασαν την

συμφωνία τους με τις αναλύσεις του Φόρουμ του Σάο Πάολο, για την αντίσταση των ιθαγενών πληθυσμών στην αποικιοκρατία και τον ιμπεριαλισμό, την υπεράσπιση της ανεξαρτησίας του Πουέρτο Ρίκο, την υποστήριξη των δικαιωμάτων της Αργεντινής στις Μαλδίβες (Νήσους Φόκλαντ) και την αλληλεγγύη τους προς όλους όσους υποφέρουν σε όλο τον κόσμο υπό την αποικιακή κυριαρχία ευρωπαϊκών χωρών, όπως η Αρούμπα, το Κουρακάο, το Μπονέρ (και τα τρία υπό την Ολλανδία) και η Γαλλική Γουιάνα.

Προτάθηκε επίσης μια πολιτική λύση για τη σύγκρουση στην Κολομβία, η οποία αποτελεί ζήτημα – κλειδί για την ευρύτερη περιοχή, αφού οι κάτοικοι της Κολομβίας υποφέρουν έντονα λόγω της κατάστασης στη χώρα τους.

Όσον αφορά την Ευρώπη, τα κόμματα συμφώνησαν στην ανάγκη στήριξης όσων αγωνίζονται ενάντια στην ξενοφοβία και το ρατσισμό, στη σημασία της υπεράσπισης των δικαιωμάτων των μεταναστών, της πραγματοποίησης εκστρατειών πληροφόρησης και ευαισθητοποίησης, και υπογράμμισαν τη σημαντική συμβολή των ανθρώπων αυτών στην οικονομία, τον πολιτισμό, τη δημοκρατία και την ανάπτυξη των ευρωπαϊκών κρατών.

Στο πλαίσιο της συνάντησης της Γραμματείας συγκροτήθηκαν και εργάστηκαν διάφορες επιτροπές που εξέτασαν τη σύνθεση και τα καθήκοντα της Ευρωπαϊκής Εκτελεστικής Γραμματείας, και ιδιαίτερα τα πολιτικά, οικονομικά και κοινωνικά δικαιώματα των μεταναστών και τις

σχέσεις των θεσμών της ΕΕ με τις χώρες της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής.

Κοινή αντίληψη υπήρξε ότι η παγκόσμια κρίση αποτελεί μια κρίση του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού και ότι οι επιπτώσεις της στις χώρες της Λατινικής Αμερικής είναι ιδιαίτερα σημαντικές. Παρόλα αυτά, η περιοχή επηρεάστηκε με διαφορετικό τρόπο, αφού οι προοδευτικές αριστερές κυβερνήσεις ασκούν πολιτικές στον πυρήνα των οποίων βρίσκεται η προστασία των κοινωνικών και εργατικών δικαιωμάτων και των δημόσιων αγαθών και υπηρεσιών. Η επίθεση που δέχεται η Ευρώπη αυτή την περίοδο συνιστά εφαρμογή ενός προγράμματος λιτότητας σαν αυτά που εφάρμοσαν το ΔΝΤ και η ΕΚΤ στη Λατινική Αμερική και την Καραϊβική στο παρελθόν.

Τα κόμματα εξέφρασαν την αλληλεγγύη τους προς τους λαούς της Ευρώπης που χάνουν τα κοινωνικά δικαιώματα και την πρόσβασή τους στα δημόσια αγαθά, γεγονός που θέτει σε κίνδυνο τη δημοκρατία και αυξάνει την ιμπεριαλιστική επιθετικότητα, όπως συνέβη στην περίπτωση της Λιβύης και όπως σχεδιάζεται για τη Συρία και το Ιράν. Τα μέλη της Ευρωπαϊκής Γραμματείας ολοκλήρωσαν τη συνάντησή τους με τη δέσμευση πως θα συνεχίσουν να παλεύουν για τα δικαιώματα των μεταναστών, ειδικά εκείνων που ζητούν άσυλο, και να προωθούν ένα νέο οικονομικό μοντέλο που θα διασφαλίζει τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα και θα σέβεται το περιβάλλον, την πρόσβαση στα δημόσια αγαθά και τα δικαιώματα των γυναικών.

Απεργίες, κινητοποιήσεις και διάλογος πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων

Βάττερ Μπάγερ, συντονιστής του δικτύου transform! europe

Στην αρχή του ρεπορτάζ του σχετικά με τη σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, το πρακτορείο Ρόιτερς κάνει μια ρεαλιστική εκτίμηση: «Η Ευρώπη προσυπογράφει το γερμανικό Σύμφωνο Δημοσιονομικής Σταθερότητας. Τη Δευτέρα η καγκελάριος Άνγκελα Μέρκελ εδραίωσε την πολιτική υπεροχή της απέναντι στην Ευρώπη, όταν 25 από τα 27 κράτη μέλη της ΕΕ συμφώνησαν σε ένα σχέδιο γερμανικής έμπνευσης για ακόμα μεγαλύτερη δημοσιονομική πειθαρχία, τη στιγμή που παλεύουν να επαναφέρουν την ανάπτυξη μέσα από τις στάχτες της λιτότητας».

Όπως έχει ειπωθεί επανειλημμένα, το Σύμφωνο Δημοσιονομικής Σταθερότητας των ευρωπαϊκών χωρών τις υποχρεώνει να ενσωματώσουν ένα νομικό «φρένο στο χρέος» στα εθνικά τους Συντάγματα και να υποβάλλουν τα ελλείμματα και τα δημόσια χρέη τους σε αυτόματους μηχανισμούς επιβολής κυρώσεων. Οι εναρμονισμένες αυτές πολιτικές λιτότητας στα κράτη μέλη της ΕΕ αμφισβητήθηκαν πρόσφατα ακόμη και από την διευθύντρια του ΔΝΤ, Κριστίν Λαγκάρντ, καθώς θεωρήθηκε πως θέτουν την παγκόσμια οικονομία σε κίνδυνο.

Τα κέρδη και οι ζημιές από τις πολιτικές λιτότητας που ενορχηστρώνει Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το δίδυμο Μέρκελ – Σαρκοζί και η ΕΚΤ κατανέμονται άνισα. Όπως ανακοινώθηκε στις αρχές Φεβρουαρίου οι γερμανικές εξαγωγές στη διάρκεια της κρίσης χρέους έφτασαν το επίπεδο ρεκόρ των 1060.1 δις ευρώ (αύξηση της τάξης του 11.4% σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά). Την ίδια στιγμή στη Γερμανία, η συγκέντρωση προνομίων και κέρδους

μεγαλώνει. Σ' αυτό το πλαίσιο ο Πέταρ Λέσερ, επικεφαλής του Διοικητικού Συμβουλίου της Ζίμενς, ανακοίνωσε ρεκόρ επιδόσεων για το οικονομικό έτος 2011: «Η Ζίμενς έχει ένα ισχυρό χαρτοφυλάκιο και υποστηρίζει την οικονομική σταθερότητα και την εμπιστοσύνη σε δύσκολους καιρούς», δήλωσε. Τα συνολικά της κέρδη αυξήθηκαν κατά 36% φτάνοντας τα 9,1 δις ευρώ. Γι' αυτό το λόγο, μεγάλα συνδικάτα όπως τα *ver.di* και η IGM προωθούν φιλόδοξα αιτήματα για αυξήσεις μισθών και προετοιμάζονται για συλλογικές δράσεις.

Η άλλη πλευρά του νομίσματος είναι τα προγράμματα ιδιωτικοποιήσεων (απαλλοτριώσεων στην πραγματικότητα) που προωθεί η Τρόικα στην Ελλάδα, σε συνδυασμό με την επιδείνωση του βιοτικού επιπέδου: Μείωση των κατώτατων μισθών περισσότερο και από 20% στον ιδιωτικό τομέα, μειώσεις στις συντάξεις, κατάργηση της συλλογικής διαπραγμάτευσης, μαζικές απολύσεις στο Δημόσιο κλπ.

Αντίσταση και εναλλακτικές πολιτικές

Το 2011, περισσότερες από 20 γενικές απεργίες, απεργίες στον Δημόσιο Τομέα και μαζικές διαδηλώσεις έδειξαν πως σε όλα τα μέρη της Ευρώπης η αντίσταση ενάντια στην καταστροφή των κοινωνιών μας έχει μεγαλώσει. Τις πρώτες εβδομάδες του νέου χρόνου πραγματοποιήθηκαν γενικές απεργίες στο Βέλγιο και την Ελλάδα καθώς και διαδηλώσεις εκατοντάδων χιλιάδων ατόμων στην Πορτογαλία. Στις 29 Φεβρουαρίου η Ευρωπαϊκή Συνομοσπονδία Συνδικάτων έκανε κάλεσμα για δράσεις σε ολόκληρη

την Ευρώπη. Στις 29 Μαρτίου οργανώνεται μεγάλη διαδήλωση στην Κοπεγχάγη με την ευκαιρία της συνεδρίασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Η διαμαρτυρία ενάντια στις πολιτικές λιτότητας και την επιβολή του αυταρχισμού στην ΕΕ θα εκφραστεί τον Μάιο με συγκέντρωση μπροστά από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στην Φραγκφούρτη.

Αυτό όμως δεν είναι αρκετό για να αναχαιτίσει την επίθεση του νεοφιλελευθερισμού στην Ευρώπη. Χρειάζονται μεγάλες προσπάθειες από την πλευρά της Αριστεράς, των συνδικάτων, των κοινωνικών κινημάτων και όλων των πολιτικών δυνάμεων προκειμένου να πραγματοποιηθούν ενωτικοί αγώνες σε πανευρωπαϊκό επίπεδο και να αναδειχθούν συγκλήσεις ως προς τις εναλλακτικές επιλογές.

Στις 29 και 30 Μαρτίου θα πραγματοποιηθεί στις Βρυξέλλες η δεύτερη συνάντηση της Κοινής Κοινωνικής Διάσκεψης, μιας συνόδου εκπροσώπων μεγάλων μαχητικών συνδικάτων, κοινωνικών κινημάτων και ΜΚΟ. Ένα από τα θέματα που θα συζητηθούν είναι η προετοιμασία της Εναλλακτικής Συνόδου των Πολιτών της Ευρώπης το φθινόπωρο του 2012. Επιπλέον, στις 30 και 31 Μαρτίου, το Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς και το transform! europe προσκαλούν συνδικαλιστές, πολιτικούς και ακτιβιστές σε μια συνάντηση στην οποία θα συζητηθεί η ιδέα της Εναλλακτικής Συνόδου με έμφαση στην αναζήτηση συγκλίσεων μεταξύ των αναλύσεων και των στρατηγικών των διάφορων δυνάμεων.

Και οι δύο συναντήσεις εμπνέονται από την ίδια ιδέα: Η Ευρώπη χρειάζεται άλλες πολιτικές, γεγονός που υπονοεί την επανεξέταση των θεσμών

και των Ευρωπαϊκών Συνθηκών, όχι με την έννοια της έντασης του νεοφιλελευθερισμού αλλά με την έννοια της επαναδιεκδίκησης της δημοκρατίας. Οι εναλλακτικές υπάρχουν. Εκείνο που λείπει σήμερα

είναι μια ισορροπία δυνάμεων που θα επιτρέψει την εφαρμογή αυτών των εναλλακτικών και θα επινοήσει τις πολιτικές διαδικασίες ώστε να επανέλθει η Ευρώπη στο δρόμο της δημοκρατικής, κοινωνικής και οικο-

λογικής προόδου. Αυτή η Εναλλακτική Σύνοδος στην οποία σας καλεί το transform! θα αποτελέσει ένα πρώτο βήμα προς την επίτευξη αυτών των στόχων.

Δεύτερος γύρος προεδρικών εκλογών στη Φινλανδία

Αρχή της χειραφέτησης;

Ρούρικ Χοϊμ, Αριστερό Φόρουμ

Την Κυριακή 5 Φεβρουαρίου, ο Σάουλι Νινίστο του κεντροδεξιού Κόμματος Εθνικής Συμμαχίας εξελέγη 12^{ος} Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Φινλανδίας. Στον τελικό γύρο των εκλογών επικράτησε του υποψηφίου των Πρασίνων Πέκκα Χααβίστο με 62,6% έναντι 37,4%. Το Κόμμα Εθνικής Συμμαχίας κατέχει πλέον τόσο τη θέση του πρωθυπουργού όσο και αυτή του προέδρου της χώρας.

Η διαφορά των εκλογικών ποσοστών ήταν η μεγαλύτερη στην ιστορία της Φινλανδίας από την εφαρμογή του συστήματος των δύο εκλογικών γύρων. Τις προηγούμενες τρεις φορές οι αναμετρήσεις στο δεύτερο γύρο ήταν οριακές, ενώ η μεγαλύτερη διαφορά σημειώθηκε το 1994, όταν ο Μάρτι Αχτισάαρι έλαβε ποσοστό 54% έναντι 46% της Ελίζαμπεθ Ρεν.

Ο Νινίστο προηγούνταν στις δημοσκοπήσεις τα τελευταία έξι χρόνια μετά την ήττα του από την νυν πρόεδρο Τάρια Χάλονεν με 48% έναντι 52%. Το γεγονός ότι τόσο ο Νινίστο όσο και ο Χααβίστο είναι υπέρ της ΕΕ, άφησε πολλούς ψηφοφόρους χωρίς υποψήφιο που να τους εκφράζει. Ο Πάαβο Βεϊρίνεν του Κεντρώου Κόμματος και ο Τίμο Σοϊνι των Αληθινών Φινλανδών συγκέντρωσαν μαζί το 27% στον πρώτο γύρο και ο Πάαβο Αρχιμάκι της Αριστερής Συμμαχίας το 5,5%. Έ-

τσι, οι ευρωσκεπτικιστές -τόσο οι αριστεροί όσο και οι εθνικιστές (συμπεριλαμβανομένων και τον ψηφοφόρων σε ορισμένες μεγάλες περιφέρειες της βόρειας Φινλανδίας) έμειναν χωρίς υποψήφιο, με αποτέλεσμα να σημειωθεί ρεκόρ χαμηλής συμμετοχής στις εκλογές, της τάξης του 68,9%. Για κάποιους αριστερούς, η στάση του Χααβίστο σχετικά με το ενδεχόμενο εισόδου της Φινλανδίας στο ΝΑΤΟ ήταν πολύ μετριοπαθής και δημιουργούσε αμφιβολίες σχετικά με τις πραγματικές τους προθέσεις, παρόλο που τόσο ο Νινίστο όσο και ο Χααβίστο δήλωναν κατά τη διάρκεια των εκστρατειών τους ότι αντιτίθενται στην ένταξη της χώρας στο ΝΑΤΟ.

Παρόλα αυτά μπορεί κανείς να πει πως ο Πέκκα Χααβίστο έγραψε ιστορία υπό πολλές έννοιες. Η πολιτική του πρόταση σε σχέση με την αντίστοιχη του Νινίστο ήταν πιο ανθρωποκεντρική, με μεγαλύτερη έμφαση στην κοινωνική μέριμνα, περισσότερο στηριγμένη στις αξίες του φιλελευθερισμού, πιο χειραφετητική και με ενδιαφέρον για την εξωτερική πολιτική με την ευρεία έννοια και όχι μόνο από την άποψη της προώθησης των συμφερόντων της φινλανδικής εξαγωγικής βιομηχανίας. Ο Χααβίστο κινητοποίησε έναν τεράστιο αριθμό πολιτικά ανένταχτων

ανθρώπων και συγκέντρωσε σημαντικά ποσά από μικρές δωρεές κατά τη διάρκεια της προεκλογικής τους εκστρατείας, κάτι που δεν είχε ξανασυμβεί στο παρελθόν. Ο Χααβίστο κέρδισε την υποστήριξη ακόμη και του 20-30% των ψηφοφόρων των Αληθινών Φινλανδών, γεγονός εντυπωσιακό ειδικά για έναν άνθρωπο που συζεί με τον άνδρα σύντροφο του, Αντόνιο Φλόρες, από τον Ισημερινό. Ο ίδιος ο Φλόρες διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην εκστρατεία του Χααβίστο.

Το πιο ενδιαφέρον ζήτημα όσον αφορά τις εκλογές είναι η επίπτωσή τους στα πολιτικά πράγματα της Φινλανδίας συνολικά. Έχει μετατραπεί το κλίμα μισαλλοδοξίας σε υποστήριξη της χειραφέτησης; Μπορεί να επωφεληθεί το Κόμμα των Πρασίνων από την επιτυχία του Χααβίστο; Θα καταφέρει ο βετεράνος Πάαβο Βεϊρίνεν να ανακτήσει την προεδρία του Κεντρώου Κόμματος το καλοκαίρι και να κάνει ξανά το κόμμα του κριτικό προς την ΕΕ; Τι θα γίνει με τους σοσιαλδημοκράτες μετά το καταστροφικό αποτέλεσμα του 6,7% του Πάαβο Λίπονεν; Αυτά τα ερωτήματα μένει να απαντηθούν και η επόμενη ευκαιρία γι' αυτό θα είναι οι δημοτικές εκλογές τον ερχόμενο Οκτώβριο.

Θεματικό Κοινωνικό Φόρουμ για το Ρίο + 20 και Άτυπο Διεθνές Συμβούλιο στο Πόρτο Αλέγκρε

Φρανσίν Μεστρούμ, Ομάδα εργασίας του transform! Βρυξελλών

Το Θεματικό Κοινωνικό Φόρουμ για το Ρίο + 20, που πραγματοποιήθηκε στο Πόρτο Αλέγκρε από τις 24 ως τις 28 Ιανουαρίου, ήταν ένα γεγονός που περιμέναμε καιρό. Σκοπός του ήταν η προετοιμασία της Λαϊκής Συνδιάσκεψης που θα πραγματοποιηθεί στο Ρίο παράλληλα με τη Συνδιάσκεψη του ΟΗΕ τον Ιούνιο του 2012.

Διάφορες θεματικές ομάδες εργάστηκαν πάνω σε θέματα όπως το νερό, η πράσινη οικονομία, η ελευθερία του Τύπου, η βιώσιμη ανάπτυξη των πόλεων και άλλα. Τα συμπεράσματα δεν ήταν οριστικά, καθώς υπήρχαν διαφορές ανάμεσα στους εκπροσώπους κοινωνικών κινημάτων και τους συνδικαλιστές για παράδειγμα αναφορικά με την πράσινη οικονομία. Επίσης, παρότι το βασικό θέμα του Φόρουμ ήταν η «Καπιταλιστική κρίση, και η κοινωνική και περιβαλλοντική δικαιοσύνη», η κοινωνική διάσταση ήταν αισθητά απύσχα. Πολλοί ομιλητές επεσήμαναν το γεγονός πως οι φτωχοί θα είναι τα πρώτα θύματα της κλιματικής αλλαγής, αλλά δεν απαντήθηκε επαρκώς

το πώς μπορούμε να αποφύγουμε αυτήν την εξέλιξη. Παρόλα αυτά, οι συζητήσεις ήταν εξαιρετικά ενδιαφέρουσες και μπορούμε να ελπίζουμε σε μία πολύ ζωντανή Λαϊκή Διάσκεψη τον Ιούνιο στο Ρίο.

Μετά το Θεματικό Φόρουμ, πραγματοποιήθηκε ανεπίσημη συνάντηση του Διεθνούς Συμβουλίου. Παρότι δεν αναμένεται η έκδοση επίσημου ανακοινωθέντος, τα ζητήματα που συζητήθηκαν ήταν εξαιρετικά σημαντικά, αφού όλοι συνειδητοποίησαν την ανάγκη για ανασυγκρότηση των ιδεών και πολλαπλασιασμό των συναντήσεών μας.

Πολλές μεγάλες οργανώσεις δεν συμμετέχουν πια στο Διεθνές Συμβούλιο ή στο Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ, ενώ την ίδια στιγμή αδυνατούμε να συναντηθούμε με νέα υποκείμενα, όπως οι «Αγανακτισμένοι» ή το κίνημα «Occupy». Όλοι συμφωνούν πως οι διαδικασίες του Κοινωνικού Φόρουμ είναι εξαιρετικά ζωντανές με την πραγματοποίηση περισσότερων από 40 κεντρικά γεγονότα το 2011 και πιθανότατα εξίσου

πολλά το 2012. Αυτά όμως αποτελούν θεματικά ή περιφερειακά-τοπικά φόρα. Η τοπική εστίαση χαρακτηρίζει και τις νέες οργανώσεις, παρόλο που αρχικά το Κοινωνικό Φόρουμ προέκυψε ως αντίδραση και αντίσταση ενάντια στις άδικες κοινωνικές συνθήκες παγκοσμίως. Πώς μπορούμε να διατηρήσουμε την δυναμική των κινημάτων σε αυτό το πλαίσιο; Και πώς μπορούμε να αναζωογονήσουμε την παγκόσμια διάσταση τους; Όλα αυτά τα ζητήματα θα πρέπει να συζητηθούν στο επόμενο Διεθνές Συμβούλιο, το οποίο δεν θα γίνει στο Ντιγιαρμακίρ, όπως είχε προγραμματιστεί, αλλά θα διοργανωθεί μετά το Φόρουμ του Μαγκρέπ / Μασρέκ στην Τυνησία, στις 10-14 Ιουλίου 2012. Επιπλέον, ένα Φόρουμ των Φόρουμ θα διοργανωθεί από τις 8 έως τις 12 Σεπτεμβρίου στο Σαντιάγο ντε Κομποστέλα της Γαλικίας, στην Ισπανία. Εκεί θα έχουμε την ευκαιρία για μια σοβαρή αυτοαξιολόγηση.

Συνάντηση της GUE και του REALPE

Ευρωπαϊοί Δημοτικοί Σύμβουλοι και Βουλευτές αγωνίζονται μαζί για μια άλλη Ευρώπη

Λυσιέν Αηεζάρντ, REALPE

Στις 8 και 9 Φεβρουαρίου το Ευρωκοινοβούλιο στις Βρυξέλες φιλοξένησε μια μάλλον ασυνήθιστη συνάντηση, που συγκάλεσαν από κοινού η GUE (Ευρωομάδα της Αριστεράς) και το REALPE (ευρωπαϊκό δίκτυο των προοδευτικών δημοτικών αρχών και συμβούλων). Στη συνάντηση συμμετείχαν περισσότεροι από εκα-

τό δημοτικοί σύμβουλοι και βουλευτές από 15 χώρες της ΕΕ, οι οποίοι συζήτησαν τις συνέπειες των πολιτικών λιτότητας σε τοπικό επίπεδο και τι μπορούν να κάνουν από κοινού για τις αντιμετώπισουν.

Οι ομιλητές από τις διάφορες χώρες μετέφεραν παρόμοιες εμπειρίες: Η κατάσταση έχει επιδεινωθεί σοβα-

ρά κατά τους τελευταίους μήνες και η φτώχεια έχει αυξηθεί δραματικά στις περισσότερες χώρες. Η Ελλάδα, η Πορτογαλία, η Ιρλανδία και η Ισπανία πλήττονται ιδιαίτερα. Ο Έλληνας ευρωβουλευτής Νίκος Χουντής αποκάλυψε πως τα παιδιά στη χώρα του συχνά πηγαίνουν στο σχολείο χωρίς να έχουν φάει πρωινό, λόγω της

οικονομικής αδυναμίας των οικογενειών τους. Και παρότι οι δήμοι έχουν μείνει χωρίς πόρους, πρέπει σε κάποιες περιπτώσεις να προσφέρουν ακόμη και τα πρωινά γεύματα για αυτά τα παιδιά! Σε πολλές χώρες, τοπικές αρχές έχουν κηρύξει πτώχευση και δεν μπορούν πλέον να ικανοποιήσουν τις αυξανόμενες ανάγκες του κόσμου. Οι δημόσιες υπηρεσίες είναι πλήρως αποδιαρθρωμένες. Οι μειώσεις των μισθών ακολουθούνται από τις μειώσεις των συντάξεων και την συρρίκνωση των θέσεων εργασίας, ενώ οι κυβερνήσεις αυξάνουν τη φορολογία των μισθωτών.

Οι συμμετέχοντες συμφώνησαν ότι αυτή η κατάσταση δεν προέκυψε τυχαία, αλλά είναι αποτέλεσμα μιας εκούσιας νεοφιλελεύθερης λογικής, η οποία αρνείται την καινοτόμο και στοχευμένη δράση των τοπικών αρχών. Οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές δεν ενδιαφέρονται για τις δημοκρατικές διαδικασίες, το αντίθετο μάλιστα. Αφού οι δήμοι και οι δήμαρχοι παραμένουν τα πιο κοντινά σημεία αναφοράς για τους πολίτες, πρέπει να απομακρυνθούν και οι αρμοδιότητές τους να εκχωρηθούν σε ιδιωτικούς

φορείς. Όταν οι τοπικές αρχές στερούνται των βασικών πόρων για την παροχή νερού και ενέργειας, ωθούνται να ζητήσουν από ιδιωτικές επιχειρήσεις να παρέχουν αυτές τις υπηρεσίες.

Αυτή η πρωτόγνωρη κατάσταση γεννά οργή, δυσαρέσκεια και διογκούμενα κοινωνικά κινήματα στις περισσότερες χώρες. Στη Ρουμανία, ο πρωθυπουργός αναγκάστηκε να παραιτηθεί. Στην Ελλάδα και την Πορτογαλία, καλούνται γενικές απεργίες σε τακτική βάση. Οι προοδευτικοί δημοτικοί σύμβουλοι είναι πολύ δραστήριοι σε αυτές τις κινήσεις διαμαρτυρίας. Από τη συνάντηση των Βρυξελλών προέκυψε μια ισχυρή προσδοκία για κοινή δράση. Τι θα μπορούσε να γίνει σε μια τέτοια κρίσιμη κατάσταση; Πώς μπορεί να βοηθήσει το REALPE στη διάδοση των πληροφοριών, των πιο αποτελεσματικών τοπικών πρακτικών και στην καταγραφή των «τοξικών» ιδιωτικών εταιρειών;

Η συνάντηση έληξε με συγκεκριμένες προτάσεις.

Οι 100 συμμετέχοντες αποφάσισαν να υποστηρίξουν την ευρωπαϊκή

ημέρα δράσης στις 29 Φεβρουαρίου, η οποία ξεκίνησε από την Ευρωπαϊκή Συνομοσπονδία Συνδικάτων. Μετά την γενική ανησυχία που εκφράζεται για την αυξανόμενη τάση ιδιωτικοποίησης των εταιρειών ύδρευσης, ευρωπαίοι σύμβουλοι και βουλευτές αποφάσισαν να αναλάβουν δράση στο επερχόμενο Παγκόσμιο Εναλλακτικό Φόρουμ για το Νερό, στη Μασσαλία, στις 13-18 Μαρτίου. Όπως προτάθηκε από τον πρώην ευρωβουλευτή Φράνσις Βυρτζ, θα είμαστε όλοι παρόντες στη συνάντηση των Βρυξελλών στις 30-31 Μαρτίου για την προετοιμασία της Ευρωπαϊκής Εναλλακτικής Κοινωνικής Διάσκεψης, που συγκλήθηκε από το Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς. Το REALPE ανακοίνωσε πως είναι έτοιμο να ξεκινήσει τη λειτουργία μιας ιστοσελίδας (www.realpe-europa.eu), ώστε να συντονίσει τις ενέργειες όλων των τοπικών αρχών στην Ευρώπη και να συμβάλει στην κινητοποίηση των προοδευτικών δυνάμεων.

Ερευνητικό πρόγραμμα

Πολιτικές Λιτότητας και Κρίση Πολιτικής Εκπροσώπησης

Έλενα Παπαδοπούλου, Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς

Μία από τις κύριες διαχωριστικές γραμμές που διαφοροποιούν την κυρίαρχη ερμηνεία της τρέχουσας κρίσης από εκείνη της πολιτικής και κοινωνικής Αριστεράς, καθώς και των ετερόδοξων οικονομολόγων, είναι η επιμονή των τελευταίων πως είμαστε αντιμέτωποι με μια σοβαρή συστημική κρίση του καπιταλισμού, και όχι με μία απλή δυσλειτουργία της οικονομίας, όπως διατείνεται η κυρίαρχη αντίληψη. Προσεγγίζοντας την κρίση μέσα από μια κριτική που επικεντρώνει στις δομικές αιτίες του συστήματος, μπορούμε να συλλάβου-

με την αλληλεξαρτώμενη φύση των διαφόρων πτυχών της και έτσι να κατανοήσουμε καλύτερα την πραγματικότητα και να την αμφισβητήσουμε πιο αποτελεσματικά.

Κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών, οι πολιτικές λιτότητας που ακολούθησαν πολλές ευρωπαϊκές χώρες, και με μεγαλύτερη «συνέπεια» οι χώρες του ευρωπαϊκού Νότου, ως μέθοδο διαχείρισης της κρίσης από τις ευρωπαϊκές πολιτικές και οικονομικές ελίτ, οδήγησαν στην αποδιάρθρωση του πολιτικού σκηνικού και στο «ξεπάγωμα» των αντίστοιχων

κομματικών συστημάτων, προκαλώντας ένα φαινόμενο που θα μπορούσαμε να ονομάσουμε «κρίση πολιτικής εκπροσώπησης».

Με ποιο τρόπο οι πολιτικές λιτότητας διαλύουν τη σχέση μεταξύ των κατεστημένων πολιτικών δυνάμεων και των αντίστοιχων κοινωνικών στρωμάτων στις τρεις χώρες του ευρωπαϊκού Νότου (Ελλάδα, Πορτογαλία και Ισπανία); Πώς αναιρεί η κρίση τις υπάρχουσες πολιτικές διαιρετικές τομές; Ποιες είναι οι στρατηγικές προκλήσεις για την Αριστερά, μπροστά στην αλλαγή του κοινωνι-

κού περιβάλλοντος που προκαλεί η εφαρμογή των μέτρων λιτότητας;

Αυτά είναι τα ερωτήματα που εξετάζονται στο πλαίσιο του ερευνητικού προγράμματος που χρηματοδοτείται από το transform! europe υπό τον τίτλο: «Πολιτικές λιτότητας και κρίση πολιτικής εκπροσώπησης σε Ελλάδα, Ισπανία, Πορτογαλία». Το

πρόγραμμα θα υλοποιήσουν τα τρία αντίστοιχα πολιτικά ιδρύματα - Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς, Ίδρυμα Μαρξιστικών Ερευνών (FIM) και Cultra - που συμμετέχουν στο δίκτυο, και αναμένεται να ολοκληρωθεί μέχρι το Μάρτιο του 2013.

Κατά τη διάρκεια της εργασίας τους, οι ερευνητές προτίθενται να

δημοσιεύσουν εκθέσεις σχετικά με πιο εξειδικευμένα ερωτήματα, όπως αυτά ορίστηκαν στην πρώτη τους συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στα τέλη Φεβρουαρίου.

Για τον Θόδωρο Αγγελόπουλο (1935 - 2012)

Ο Θόδωρος Αγγελόπουλος συνάντησε για πρώτη φορά τον, υπό διωγμό, αριστερό πατέρα του όταν ήταν εννέα χρονών. Αυτή η απουσία, αλλά και το αίσθημα ότι μετά τον Εμφύλιο ένα μεγάλο μέρος της ελληνικής κοινωνίας είχε μείνει «χωρίς φωνή», σημάδεψαν ανεξίτηλα την παιδική του ηλικία, επιδρώντας καταλυτικά στη διαμόρφωση της ταυτότητάς του ως δημιουργού.

Με την *Αναπαράσταση* (1970), την πρώτη μεγάλη μήκους ταινία του, ο Αγγελόπουλος εκδήλωσε το βαθύ του ενδιαφέρον για την ελληνική ορεινή ύπαιθρο, μελετώντας το γυναικείο ζήτημα στο πλαίσιο μίας αγροτικής "προκαπιταλιστικής" κοινωνίας. Αναναμπίβολα όμως, ο Αγγελόπουλος διακρίθηκε ως προνομιακός "αφηγητής" της ελληνικής σύγχρονης ιστορίας από την σκοπιά των αριστερών. Η προσπάθειά του να αποτυπώσει κινηματογραφικά τον οραματικό χαρακτήρα του πολιτικού του προσανατολισμού έκανε το έργο του σημείο

αναφοράς για την αριστερή «συλλογική μνήμη» στην Ελλάδα. Με την τριλογία του *Μέρες του '36* (1972), *ο Θίασος* (1975), *οι Κυνηγοί* (1977) εστίασε με μπρεχτικό ύφος στην αποσιωπημένη από την εθνικόφρονα αφήγηση πλευρά των ιστορικών γεγονότων.

Από τα μέσα της δεκαετίας του '80, ο Αγγελόπουλος επέλεξε τον δρόμο της αυτοαναφορικής ιμπρεσιονιστικής αναπαράστασης, επικεντρώνοντας στη φωτογραφία ως κύριο εκφραστικό μέσο. Το ύστερο έργο του μπορεί να ειπωθεί ως αποθέωση της καθαρής φόρμας και της εικόνας, ως αντιπροσωπευτικό του είδους του «σινεμά του δημιουργού» ("cinema des auteurs"). Υπό το πρίσμα αυτό η επιμονή του στα μακρόσυρτα πλανά θα μπορούσε να γίνει κατανοητή ως παράγωγο μιας μετατόπισης της αντίληψής του για την κινηματογραφική τέχνη – διαδικασία, όπου από εκφραστικό μέσο καταλήγει να είναι αυτοσκοπός.

Μολονότι ελάχιστες ώρες μετά τον αναπάντεχο θάνατό του τα ελληνικά αστικά κόμματα πρόφτασαν να τον ανακηρύξουν σε «εθνικό» εκπρόσωπο του σύγχρονου ελληνικού πολιτισμού, το έργο του για κανένα λόγο δε θα μπορούσε να θεωρηθεί ως συμμορφούμενο ή συναινετικό προς την κυρίαρχη ιδεολογία.

Το τελευταίο ανολοκλήρωτο έργο του, *Η Άλλη Θάλασσα*, σηματοδοτούσε την επιστροφή του στην πολιτική μέσα από την κινηματογραφική αφήγηση. Με την *Άλλη Θάλασσα* ο Αγγελόπουλος θα επιχειρούσε μια μελέτη της σημερινής ελληνικής κατάστασης, με αφορμή την υπόθεση ενός διεφθαρμένου επιχειρηματία αναμειγμένου στην πολιτική. Τα γυρίσματα είχαν ξεκινήσει την 29^η Δεκεμβρίου και το μεγαλύτερο μέρος τους αναμενόταν να λάβει χώρα στον Πειραιά, εκεί όπου τελικά ο σκηνοθέτης άφησε την τελευταία του πνοή.

Ανακοινώσεις

Νέα έκδοση, επιμέλεια Στέφεν Λέντορφ

Ένας θρίαμβος αποτυχημένων ιδεών: Ευρωπαϊκά καπιταλιστικά μοντέλα μέσα στην κρίση

Το βιβλίο, που δημοσιεύθηκε από το Ευρωπαϊκό Συνδικαλιστικό Ινστιτούτο (ETUI), είναι το αποτέλεσμα μιας συνάντησης εργασίας που διοργανώθηκε από το δίκτυο DYNAMO, με την υποστήριξη του transform! europe, στο Παρίσι το Μάρτιο του 2011.

Ο επιμελητής της έκδοσης, Στέφεν Λέντορφ, είναι ανώτερος ερευνητής στο Τμήμα Εργασιακού Χρόνου και Οργάνωσης της Εργασίας (IAQ) στο Πανεπιστήμιο του Ντούισμπαργκ – Έσσεν.

Η σημερινή κρίση στην Ευρώπη χαρακτηρίζεται από τα αστικά μέσα μαζικής ενημέρωσης και τις κυρίαρχες πολιτικές ηγεσίες ως «κρίση δημόσιου χρέους». Το βιβλίο αυτό προσφέρει μια πολύ διαφορετική εικόνα. Αυτό που συμβαίνει σήμερα έχει τις ρίζες του, από πολλές απόψεις, στην αποσταθεροποίηση των εθνικών μοντέλων του καπιταλισμού και την επικράτηση του νεοφιλελευθερισμού μετά τη λήξη της μεταπολεμικής «χρυσής εποχής». Δέκα αναλύσεις εθνικών περιπτώσεων περιγράφουν εναργώς τους τρόπους αντιμετώπισης -ή την αποτυχία αντιμετώπισης- της τρέχουσας κρίσης. Αποκαλύπτουν σε τι βαθμό τα αντίστοιχα μοντέλα κοινωνικο-οικονομικής ανάπτυξης δεν είναι βιώσιμα είτε για την εν λόγω χώρα είτε και για άλλες.

Το συμπέρασμα του βιβλίου είναι διττό. Πρώτον, δεν θα υπάρξει καμία ευρωπαϊκή ατζέντα μεταρρυθμίσεων αν κάθε χώρα δεν κάνει τη δουλειά που της αναλογεί. Δεύτερον, και εξίσου επείγον, η νέα ευρωπαϊκή ατζέντα μεταρρυθμίσεων χρειάζεται να συγκροτηθεί, ώστε αυτό ακριβώς

το έργο που θα γίνει στις χώρες με βάση τις νέες προσεγγίσεις του ζητήματος, να μην οδηγήσει σε ασφυξία. Το συμπέρασμα αυτό, που προκύπτει από τα κεφάλαια όπου παρατίθενται οι περιπτώσεις των διάφορων χωρών, επιβεβαιώνεται και στα ευρύτερης οπτικής κεφάλαια σχετικά με τις προοπτικές της συνδικαλιστικής δράσης στην Ευρώπη, τις τρέχουσες πολιτικές λιτότητας και πώς αλληλεπιδρούν με τις νέες προσεγγίσεις για την οικονομική διακυβέρνηση σε επίπεδο ΕΕ. Αυτές οι ιδέες έχουν στόχο να παρέχουν μια καλύτερη αλληλοκατανόηση των κατά τόπους περιπτώσεων, σε μια εποχή που η ευρωπαϊκή ρητορική χρησιμοποιείται ως προπέτασμα καπνού για εθνικές προτεραιότητες.

Περιεχόμενα

Στέφεν Λέντορφ: Εισαγωγή – Ένας θρίαμβος αποτυχημένων ιδεών

Ντομινίκ Ανζό: Από κρίση σε κρίση: Ο αναστοχασμός του σουηδικού μοντέλου σε περίοδο αναταραχής

Ντάμιαν Γκρίσμο, Τζίλ Ράμπερι: Ενισχύοντας τον νεοφιλελευθερισμό: κρίση και λιτότητα στο Ηνωμένο Βασίλειο

Τζέιμς Γουίκαμ: Τώρα που το πάρτι τελείωσε: Το ιρλανδικό εργασιακό μοντέλο και το παράδοξο της μη μάθησης

Στέφεν Λέντορφ: Ο γερμανικός καπιταλισμός και η ευρωπαϊκή κρίση: μέρος της λύσης ή μέρος του προβλήματος;

Φλόρενς Ζάνι-Κατρίς, Μισέλ Λαλμέντ: Η Γαλλία αντιμέτωπη με την κρίση: Οικονομικά αποτελέσματα που επιδεινώνουν την κοινωνική ανισότητα

Κρίστοφ Χέρμαν, Γιορκφ Φλέκερ: Το αυστριακό μοντέλο και η χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση

Αντράς Τοτ, Λάζλο Νόιμαν, Ορτανσία Χοστού: Η κακουχία της Ουγγαρίας σε πλήρη ανάπτυξη

Μαρία Καραμεσίνη: Κρίση δημόσιου χρέους: μια ευκαιρία για την ολοκλήρωση του νεοφιλελεύθερου προγράμματος και την κατεδάφιση του ελληνικού εργασιακού μοντέλου

Άννα-Μαρία Σιμονάτσι: Ιταλία – το χρονικό μιας προδιαγεγραμμένης κρίσης

Τζόσεπ Μπάνιλου, Άλμπερτ Ρέτσιο: Ισπανία – ο εφιάλτης του μεσογειακού νεοφιλελευθερισμού

Χανς-Γιούργκεν Ούρμπαν: Ο κορπορατισμός μέσα στην κρίση και η αναζωογόνηση των συνδικάτων στην Ευρώπη

Ζανίν Λέσκε, Σωτηρία Θεοδοροπούλου, Άντριον Βαττ: Πώς οι μεταρρυθμίσεις της οικονομικής διακυβέρνησης και τα μέτρα λιτότητας επηρεάζουν την ανάπτυξη που σχεδιάζεται στην Ευρωπαϊκή Στρατηγική 2020;

Για παραγγελίες, επικοινωνήστε με: Liselotte Borre: lborre@etui.org

Η εισαγωγή, η ανάλυση των εθνικών περιπτώσεων και δύο εργασίες σχετικά με τις ευρωπαϊκές στρατηγικές υπάρχουν στη διεύθυνση:

<http://www.etui.org/Publications2/Books/A-triumph-of-failed-ideas-Europeanmodels-of-capitalism-in-the-crisis>

Διαθέσιμο στα αγγλικά, γερμανικά και γαλλικά

Έντυπες εκδόσεις του Υπομνήματος Ευρωπαίων Οικονομολόγων 2012

Η έντυπη έκδοση του Υπομνήματος Ευρωπαίων Οικονομολόγων 2012 με τον τίτλο «Η ευρωπαϊκή ενοποίηση σε σταυροδρόμι: Εμβάθυνση της Δημοκρατίας, Αλληλεγγύη και Κοινωνική Δικαιοσύνη» που κυκλοφορεί από το transform! είναι πλέον διαθέσιμη στην αγγλική, γερμανική και γαλλική γλώσσα.

Η ελληνική έκδοση θα διατίθεται ηλεκτρονικά.

Το Υπόμνημα Ευρωπαίων Οικονομολόγων εκδίδεται από τους Ευρωπαίους Οικονομολόγους για μια Εναλλακτική Οικονομική Πολιτική στην Ευρώπη και συμμετέχουν περισσότεροι από 450 οικονομολόγοι.

Για παραγγελίες επικοινωνήστε με

office@transform-network.net

ή τα ιδρύματα – μέλη:

Espaces Marx (γαλλική έκδοση):

Espaces_Marx@internatif.org

Sozialismus (γερμανική έκδοση):

redaktion@sozialismus.de

Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς (ελληνική ψηφιακή έκδοση)

info@poulantzias.gr

Διάλεξη Πέτερ Κράισκι 1/2012

Μια θύελλα φυσά από τον Παράδεισο

Ο Μισέλ Λεβί συζητά με την Εύα Μπρέννερ και τον Βάλτερ Μπάγερ

Βιέννη, 23 Φεβρουαρίου 2012

Τη συζήτηση για το βιβλίο του Μισέλ Λεβί (Ετερόδοξοι Εβραίοι. Ρομαντισμός, Μεσσιανισμός, Ουτοπία) θα συντονίσουν η Εύα Μπρέννερ (FLEISCHEREI_mobil) και ο Βάλτερ Μπάγερ (transform! europe).

Με τη συλλογή δοκιμίων (Ετερόδοξοι Εβραίοι), ο Μισέλ Λεβί επιστρέφει στο θέμα που είχε εξετάσει στο βιβλίο του «Λύτρωση και Ουτοπία. Ο Ελευθεριακός Ιουδαϊσμός στην Κεντρική Ευρώπη», που δημοσιεύθηκε το 1988: Η επαναστατική Αριστερά και ο Ιουδαϊσμός, δηλαδή οι πολλαπλές σχέσεις και διασυνδέσεις που υπήρχαν στις αρχές του 20ου αιώνα ανάμεσα στο σοσιαλισμό, τον κομμουνισμό και τον αναρχισμό από τη μια, και τον ελευθεριακό, ετερόδοξο Ιουδαϊσμό από την άλλη.

Αρκεί να αναφέρουμε μόνο μερικούς από τους εκπροσώπους αυτής της «εκλεκτικής συγγένειας» - Χάννα Άρεντ, Βάλτερ Μπένγιαμιν, Γκέρσομ Σόλεμ, Γκέοργκ Λούκατς, Μανές Σπρέμπερ, Ερνστ Μπλοχ και Μάρτιν Μπούμπερ - προκειμένου να κατανοήσουμε το τεράστιο βάθος

αυτού του πνευματικού σύμπαντος. Ο Λεβί επιτυγχάνει στο έργο του να ξεθάψει και να φέρει στο φως ένα σημαντικό κεφάλαιο της ευρωπαϊκής πνευματικής ιστορίας, θαμμένο κάτω από τα συντρίμια του φασισμού και του Ψυχρού Πολέμου

Η κεντρική φιγούρα του βιβλίου του και το κρίσιμο σημείο του εισαγωγικού δοκιμίου σχετικά με τους Ευρωπαίους Εβραίους διανοούμενους, καθώς και των επόμενων κεφαλαίων, είναι ο Βάλτερ Μπένγιαμιν, του οποίου η ρομαντική ουτοπική δυσπιστία στην πρόοδο, η οποία τόσο πολύ ενθουσιάζει την Αριστερά, αποτελεί το κόκκινο νήμα που διατρέχει το έργο του. Έτσι, το βιβλίο του Λεβί αποκτά μια αναπάντεχη επικαιρότητα όταν εξεταστεί στο πλαίσιο της οικονομικής κρίσης, των πολέμων και των οικολογικών καταστροφών που χαρακτηρίζουν την πραγματικότητά μας.

Τόπος: Εβραϊκό Θέατρο της Αυστρίας, Kandlgasse 6, 1070 Βιέννη

Χρόνος: Πέμπτη, 23 Φεβρουαρίου, 19:00

Θα ακολουθήσει συζήτηση με το κοινό, μουσική και προβολή βίντεο.

Μουσική: Καρολίν Κοκτσάν (τραγουδι), Γιασουόκο Γιαμαμότο (πιάνο).

Μισέλ Λεβί

Παιδί Εβραίων γονιών, οι οποίοι εγκατέλειψαν τη Βιέννη το 1934 λόγω του αυτροφασισμού και του αντισημιτισμού, γεννήθηκε το 1938 στο Σάο Πάολο. Συνέχισε τις σπουδές του στο Παρίσι πάνω στις κοινωνικές επιστήμες της δεκαετίας του '60, με μελέτες φιλοσοφίας και λογοτεχνίας. Από το 1977, ο Λεβύ εργάζεται ως διευθυντής ερευνών στο Εθνικό Κέντρο Επιστημονικών Ερευνών (CNRS) και στην Ανωτάτη Σχολή Κοινωνικών Επιστημών (EHESS) στο Παρίσι. Από τη δεκαετία του '60 υπήρξε μέλος του τροτσκιστικού κινήματος και της Τέταρτης Διεθνούς. Οι πρώτες έρευνες του Λεβί αφορούσαν την ιστορική εξέλιξη του μαρξισμού στη Λατινική Αμερική. Αργότερα ακολούθησε μία εντατική ενασχόλησή του με τη θεολογία της χειραφέτησης, τις συγκριτικές μελέτες των χριστιανικών

και εβραϊκών μεσσιανισμών και τη σχέση τους με τη διαμόρφωση της μαρξιστικής και αναρχικής θεωρίας το 20ο αιώνα και. Τέλος, με τη διασύνδεση ανάμεσα σε μαρξισμό και εθνικισμό. Ο Λεβί αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στην ανάδειξη της ουτοπικής διάστασης του μαρξισμού. Τα νεότερα έργα του είναι αφιερωμένα στα θέματα της οικολογίας και του σοσιαλισμού.

Διαλέξεις Πέταρ Κράισκι

Η σειρά συζητήσεων παρουσιάζεται

με τον νέο υπότιτλο «Διαλέξεις Πέταρ Κράισκι» ως φόρος τιμής στον συνεπιμελητή και συντονιστή τους, ο οποίος υποστήριξε και διαμόρφωσε το πρόγραμμά τους για μεγάλο χρονικό διάστημα. Οι διαλέξεις του 2012 είναι αφιερωμένες σε θέματα σχετικά με την τρέχουσα κρίση δημοκρατίας και πολιτισμού, στο πλαίσιο της συνεχιζόμενης «Μεγάλης Κρίσης» που μετά από τρία χρόνια δεν φαίνεται να έχει σταματήσει. Για τις «Διαλέξεις Πέταρ Κράισκι 2012»

συνεργάζονται το FLEISCHER-EI_mobil, η Διπλωματική Ακαδημία της Βιέννης, το transform! europe, το transform! Αυστρίας και το OKTO.tv. Το Radio Orange και το OKTO.tv θα αναλάβουν την επιμέλεια και τη μετάδοση τους.

Επικοινωνία:

FLEISCHEREI_mobil

Neustiftgasse 133/13

1070 Βιέννη

www.experimentaltheater.com

1 Μαρτίου 2012:

Διακρατική απεργία μεταναστών

Μπάρμπαρα Στάνερ

Η πρώτη Μαρτίου έχει γίνει μια συμβολική μέρα για τη διακρατική απεργία των μεταναστών. Οι ακτιβιστές που συμμετέχουν σε αυτήν χρησιμοποιούν τον όρο «απεργία» όχι μόνο με την κυριολεκτική του σημασία, η οποία συνδέεται με την εργασία και τον μόχθο, αλλά επίσης απεργούν ενάντια στη ρατσιστική «κανονικότητα» στο πλαίσιο της οποίας καλούμαστε να ζήσουμε.

Οι διακρατικές διαμαρτυρίες ξεκίνησαν για πρώτη φορά στις ΗΠΑ την 1η Μαρτίου του 2006 και ενθάρρυναν μετανάστες σε άλλες χώρες, όπως η Γαλλία, η Ισπανία, η Ιταλία και η Ελλάδα, να οργανωθούν και να δραστηριοποιηθούν τη συγκεκριμένη μέρα το 2010. Με το σύνθημα «24 ώρες χωρίς εμάς», οι μετανάστες έκαναν σαφές το πόσο σημαντική είναι η συνεισφορά τους στην καθημερινή λειτουργία των κοινωνιών μας. Στην Αυστρία, η πρώτη απεργία μεταναστών πραγματοποιήθηκε τον Μάρτιο του 2011, με τη μορφή κοινών δράσεων π.χ. μιας κεντρικής διαμαρτυρίας, αλλά επίσης και με τη μορφή πολυάριθμων τοπικά οργανωμένων δράσεων.

Οι ακτιβιστές βλέπουν τον εαυτό τους ως μέρος ενός διακρατικού

κινήματος. Αν και δεν έχουν υπάρξει κοινές δράσεις μέχρι στιγμής, οι διαμαρτυρίες και τα αιτήματα αλληλοεμπνέονται παγκοσμίως. Η ανταλλαγή εμπειριών, η προσπάθεια να επιφέρουν αλλαγή σε εθνικό επίπεδο και η σύνδεση με απεργούς και διαμαρτυρούμενους άλλων χωρών και πόλεων –μεταξύ άλλων και μέσω μιας γιγαντοοθόνης κατά τη διάρκεια της διαδήλωσης– λογίζεται ως ύψιστης σημασίας.

Η αυστηροποίηση των νόμων για τη μετανάστευση και το άσυλο σε όλη την Ευρώπη προκαλεί συλλήψεις προσφύγων και οικοδομεί εμπόδια για τους μετανάστες χωρίς επαγγελματική ειδικευση. Οι οικογενειακές επανενώσεις εμποδίζονται και υπάρχουν υποχρεωτικές γλωσσικές δοκιμασίες ως προϋπόθεση για τη νόμιμη παραμονή και εργασία σε μια χώρα. Αντί να αναγνωρισθούν οι ευκαιρίες και τα οφέλη που προκύπτουν από την πολλαπλότητα των γλωσσών και της εκπαίδευσης στη μητρική γλώσσα, επιβάλλονται αυστηροί κανόνες στους μετανάστες για να μάθουν την επίσημη γλώσσα, την οποία είναι υποχρεωμένοι να χρησιμοποιούν (επίσης και άλλες «δουτικές» γλώσσες είναι ευπρόσδεκτες)

στη δουλειά και στο σχολείο. Επιπλέον, στο δημόσιο χώρο η κυριαρχία των επίσημων γλωσσών φαίνεται, για παράδειγμα και στο ότι ακόμα και αν υπάρχει στο συνταγματικό δίκαιο της Αυστρίας πρόβλεψη για την υποχρέωση ύπαρξης δίγλωσσων οδικών πινακίδων σε περιοχές με αναγνωρισμένες εθνικές μειονότητες, η πρακτική αυτή αμφισβητείται. Έτσι, επίκεντρο των φετινών ενεργειών της 1^{ης} Μαρτίου στην Αυστρία θα είναι μία γλωσσική απεργία. Σκοπός της είναι να εκφράσει την άρνηση υποταγής στην κυριαρχία της μίας και αποκλειστικής γλώσσας.

Ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό στην πολιτική πρακτική της διακρατικής απεργίας των μεταναστών είναι η μεγάλη αξία της κουλτούρας και της τέχνης, που συμβάλει στην αντικατάσταση των, συνήθως, τετριμμένων συνημάτων. Άλλη διαφορά από τις συμβατικές αριστερές πολιτικές είναι η προσπάθεια να οργανωθούμε και εμείς μαζί με τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, να μάθουμε ο ένας από τις εμπειρίες των άλλων, να δώσουμε έμφαση στην αυτονομία και να απορρίψουμε τη θυματοποιητική ματιά καθώς και την πατερναλιστική αντίληψη του να μιλάμε για

αυτούς χωρίς αυτούς.

Στην ανακοίνωση της απεργίας της ομάδας μεταναστών της Βιέννης αναφέρεται πως η 1^η Μαρτίου θα είναι μια μέρα κινητοποίησης, ευαισθητοποίησης, ύψωσης της φωνής και

απεργίας. Σας προσκαλούμε όλους, ανεξαρτήτως ταυτοτήτων και εθνοτήτων, να συμμετέχετε σε αυτή τη διαμαρτυρία και να απεργήσετε κατά του ρατσισμού. Ας χρησιμοποιήσουμε αυτή τη μέρα για να ενώσουμε τις

διαφορές μας, να βρούμε μια νέα κοινή γλώσσα. Βάζουμε ένα τέλος στη διάκριση μεταξύ του Εμείς και του Εσείς. Είμαστε όλοι το μέλλον.

Εργαστήριο

Νέοι λαϊκισμοί και ευρωπαϊκά δεξιά και ακροδεξιά κόμματα: Προκλήσεις και προοπτικές για την Αριστερά

Μιλάνο, 9-10 Μαρτίου 2012

Οι νέοι λαϊκισμοί στοιχειώνουν την Ευρώπη. Είναι χαρακτηριστικοί των κομμάτων της ευρωπαϊκής Δεξιάς, τόσο στη Δύση όσο και στην Ανατολή. Στην επάνοδο παλιών κοινωνικών διακρίσεων, κοινωνικού, πολιτισμικού, πολιτικού, φυλετικού και ιδεολογικού τύπου, προστίθενται νέες διακρίσεις λόγω των αλλαγών στον σύγχρονο κόσμο. Το πλαίσιο της παγκόσμιας κρίσης του καπιταλισμού και η περιβαλλοντική και κλιματική κρίση ενισχύουν τη δυναμική μιας διαχείρισης της κατάστασης, με βάση το φόβο και την επίκληση της κατάστασης εκτάκτου ανάγκης.

Τα λαϊκά και τα χαμηλότερα στρώματα της μεσαίας τάξης αποτελούν τη μαζική βάση επί της οποίας δομούνται αυτοί οι λαϊκισμοί και τα αντίστοιχα δεξιά κόμματα. Η «κατασκευή του εχθρού» αποτελεί το πολιτισμικό υπόβαθρο για τη νομιμοποίηση των κυρίαρχων τάξεων.

Ο στόχος της συνάντησης ήταν να αναλυθούν τα νέα φαινόμενα και να συζητηθούν η συμπεριφορά και η στάση των αριστερών ευρωπαϊκών κομμάτων και κοινωνικών κινημάτων, στην πάλη μέσα στο νέο πλαίσιο για τα παλιά προβλήματα της ανασηματοδότησης των παραδοσιακών πολιτικών και οργανωτικών μορφών.

Το εργαστήριο διοργανώθηκε από το transform! europe, το ίδρυμα Ρόζα Λούξεμπουργκ και την Πολιτισμική

Ένωση Πούντο Ρόσσο, με τη συμβολή της Ευρωομάδας της Αριστεράς στο Ευρωκοινοβούλιο (GUE/NGL).

Πρόγραμμα

Παρασκευή 9 Μαρτίου 2012, 15:00-20:00

Γενική εισαγωγή (Από εκπρόσωπο του Πούντο Ρόσσο)

Ενότητα I (πρώτο μέρος)

Εισαγωγή, Βάλτερ Μπάγερ, Εθνικισμός και Λαϊκισμός στην Ευρώπη.

Ένα θεωρητικό περίγραμμα: κρίση του καπιταλισμού και οι κουλτούρες και υποκουλτούρες που την εκφράζουν.

● Ο λαϊκισμός ως θεωρητική έννοια (Ερνέστο Λακλάου, Πανεπιστήμιο του Έσσεξ)

● Νέοι και παλιοί λαϊκισμοί: Η περίπτωση του Εθνικού Μετώπου στη Γαλλία (Ρενέ Μονζά)

● Εργασία και λαϊκισμός: Η διάκριση μεταξύ "εξειδικευμένης" και "ανειδίκευτης" εργασίας και επισφαλούς απασχόλησης (Αντρέα Φουμαγγάλι, Πανεπιστήμιο της Πάβια)

Οι εθνικές περιπτώσεις

● Ελλάδα (Δημοσθένης Παπαδάτος - Αναγνωστόπουλος)

● Σουηδία (αναμένεται ανακοίνωση του ομιλητή)

● Ιταλία: Η Λέγκα του Βορρά και ο λαϊκισμός του Μπερλουσκόνι (Ρομπέρτο Μπιόρτσι, Πανεπιστήμιο του Μιλάνο - Μπικότσα)

Σάββατο 10 Μαρτίου, 9:30 – 18:30

Ενότητα I (δεύτερο μέρος), 9:30

Οι εθνικές περιπτώσεις (δεύτερο

μέρος)

● Ουγγαρία (αναμένεται ανακοίνωση του ομιλητή)

● Το τοπίο της ευρωπαϊκής Ακροδεξιάς με έμφαση στην Ανατολική Ευρώπη (Σαβέριο Φεράρι, Δημοκρατικό Παρατηρητήριο, Ιταλία)

Η ευρωπαϊκή Δεξιά ως έκφραση της κρίσης των παραδοσιακών στάσεων και του νέου πλαισίου

● Η ακροδεξιά ομάδα στο Ευρωκοινοβούλιο, δεξιά ευρωπαϊκά κόμματα, ακροδεξιές προοπτικές για την Ευρωπαϊκή Ένωση (Τίλο Γιάνσεν)

Ενότητα II (1^ο μέρος), ως τις 13:00

Η ευρωπαϊκή Αριστερά. Η κρίση των παραδοσιακών προσεγγίσεων και το νέο πλαίσιο

● Συμβολές από τους Ελιζαμπέτ Γκοτιέ, Χάρη Γολέμη, Μίμο Πορκάρο

Ενότητα II (2^ο μέρος), 15:00 – 18:30

Τελικό στρογγυλό τραπέζι

Οι προκλήσεις για την Αριστερά. Νέες προοπτικές για νέα καθήκοντα.

● Εισαγωγή από τον Βάλτερ Μπάγερ

● Συμβολές από τους Λουτσιάνα Καστελίνα (πρώην ευρωβουλευτής), Χαντς φαν Χέινινγκεν (προς επιβεβαίωση), Σουζάνα Καμούσο (Εθνική Γραμματέας της Ιταλικής Εργατικής Ομοσπονδίας CGIL), Μισέλ Μπρι (Ίδρυμα Ρόζα Λούξεμπουργκ), εκπρόσωπος του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς

Τόπος:

Casa della Cultura

Via Borgogna 3, Μιλάνο

Η κρίση στην Ευρώπη και οι αριστερές εναλλακτικές

17-18 Μαρτίου 2012-03-03

Ίνγκερ Γιόχανσεν, υπεύθυνη ευρωπαϊκών θεμάτων, Κοκκινοπράσινη Συμμαχία

Είμαστε στην ευχάριστη θέση να ανακοινώσουμε την πραγματοποίηση της διάσκεψης, που διοργανώνεται από το νέο δίκτυο transform! Danίας, σε συνεργασία με το transform! europe και ένα μία σειρά από δανέζικα αριστερά περιοδικά και ΜΜΕ καθώς και την Κοκκινοπράσινη Συμμαχία.

Ο σκοπός της διάσκεψης και του δικτύου είναι η προώθηση μιας βαθύτερης συζήτησης στη Δανία για την κρίση στην Ευρώπη και τις εναλλακτικές προτάσεις, από μια ριζοσπαστική αριστερή-σοσιαλιστική σκοπιά.

Σε προσεχή Γενική Συνέλευση του δικτύου θα αποφασιστούν η πολιτική του πλατφόρμα, το καταστατικό του και άλλα συναφή.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Σάββατο 17 Μαρτίου

9.00-10.00: Εγγραφές

10.00-10.30: Έναρξη

- Νικολάι Βιλούμσεν (βουλευτής Κοκκινοπράσινης Συμμαχίας, υπεύθυνος ευρωπαϊκών υποθέσεων)
- Γιόνας Σόντερκβιστ (Κέντρο Μαρξιστικών Κοινωνικών Μελετών, Σουηδία), παρουσίαση του δικτύου

transform! europe

10.30: Η κρίση στην Ευρώπη

- Σαμίρ Αμίν (διευθυντής του Φόρουμ Τρίτου Κόσμου στο Ντακάρ, Σενεγάλη, πρόεδρος του Παγκόσμιου Φόρουμ για τις Εναλλακτικές Επιλογές)
- Σούζαν Τζορτζ (πρόεδρος του Συμβουλίου του Διεθνούς Ινστιτούτου, επίτιμη πρόεδρος της ΑΤΤΑC)
- Χάρης Γολέμης (Διευθυντής Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς, Αθήνα)

12.45 – 13.45: Γεύμα

13.45 – 15.30: Συζήτηση σε ολομέλεια

15.30 – 16.00: Διάλειμμα

16.00 – 16.35: Κλιματική και περιβαλλοντική κρίση – προτεινόμενες λύσεις

- Έλμαρ Αλτφάτερ
16.35 – 17.30:
- Ερωτήματα από τον Ρολφ Τζεσκεμπά-Ντουπόντ, συζήτηση σε ολομέλεια

Κυριακή, 18 Μαρτίου:

9.30-10.40: Αριστερές Εναλλακτικές – Σοσιαλιστικές Στρατηγικές στην Ευρώπη

- Ελιζαμπέτ Γκοτιέ (διευθύντρια του

Espaces Marx, Γαλλία)

- Κένεθ Χάαρ (ερευνητής, Εταιρικό Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο, Βρυξέλες)

10.40 – 11.10: Διάλειμμα

11.10 – 13.30: Σχολιασμός από τους ομιλητές του Σαββάτου, συζήτηση σε ολομέλεια.

Για εγγραφές και άλλες πληροφορίες:

www.transformdanmark.dk

Δυστυχώς δεν είναι εφικτή η κάλυψη για τους συμμετέχοντες εξόδων ταξιδιού και λοιπών

Διοργανωτές:

transform! Danίας και transform! europe. Με την υποστήριξη των αριστερών περιοδικών *Det Ny Clarté*, *Solidaritet*, *Kritisk Debat*, *Socialistisk Information*, και τις *Grobund* (αριστερή εκπαιδευτική ένωση) και Κοκκινοπράσινη Συμμαχία.

Τόπος:

Ørestad Gymnasium

Ørestads Boulevard 75

DK 2300 Copenhagen S

Εργαστήριο από το Espaces Marx

Τι δείχνει η συζήτηση για την «αποπαγκοσμιοποίηση»;

Υπάρχει εναλλακτική λύση απέναντι στη σύνθετη λογική του χρηματιστικοποιημένου και παγκοσμιοποιημένου καπιταλισμού;

Παρίσι, 23 Μαρτίου 2012, 14.00-22.00

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Πάνελ I: Τι εννοούμε όταν μιλάμε για την «αποπαγκοσμιοποίηση»;

- Πώς χρησιμοποιούν τον όρο οι

διάφοροι πολιτικοί και κοινωνικοί δρώντες;

- Τι αποκαλύπτει αυτή η συζήτηση και ποιος είναι ο αντίκτυπός της;

Πάνελ II: Ποιες νέες πραγματικότητες και αντιφάσεις προκάλεσαν αυτή τη συζήτηση;

- Ως προς τι αλλάζει η παρούσα

ιστορική κρίση τον τρόπο που βλέπουμε την Παγκοσμιοποίηση;

- Πώς εξελίσσονται μέσα στην κρίση ζητήματα όπως η ταξική σύγκρουση και η λειτουργία των εθνικών κρατών;
- Η αναζήτηση προστασίας από την τρέχουσα καταστροφική λογική απαιτεί μια αλλαγή υποδείγματος;

Πάνελ III: Πώς ορίζουμε την «εναλλακτική λογική» που αποτελεί και τον στόχο της μετασχηματιστικής Αριστεράς;

- Ποια εναλλακτική λύση συνεπάγονται οι προτάσεις του τύπου «πάλι για έναν άλλο κόσμο», «αλλάζουμε τον κόσμο», «για μια παγκοσμιοποίηση της αλληλεγγύης» ή «υπέρβαση του καπιταλισμού», «επιδίωξη ενός πολιτισμού της αλληλεγγύης»;
- Ποιες επιλογές στα πεδία του οικονομικού και κοινωνικού μοντέλου, της οικολογικής μετάβασης, της ιδιοκτησίας και της δημοκρατίας θα οδηγούσαν σε μια ρήξη με την

κυρίαρχη λογική;

- Τι μας ωθεί στην παρούσα κοινωνία στη μετάβαση σε μια άλλη λογική; Ποιες προοπτικές υπάρχουν για τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό της νεοφιλελεύθερης ηγεμονίας;

Τόπος:

Espace Niemeyer
6 avenue Mathurin Moreau
75019 Παρίσι
Μετρό: Colonel Fabien

Σεμινάριο για το Εθνικό Ζήτημα στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη.

Ερευνώντας την πιθανότητα μιας διεθνιστικής πλατφόρμας συνεργασίας

Βουκουρέστι, 21-22 Απριλίου 2012

Πετρ Νταμό

Η Ένωση για την Ανάπτυξη του Ρουμανικού Κοινωνικού Φόρουμ (ADFSR), με την υποστήριξη και συμμετοχή του transform! europe και της GUE/NGL (Ευρωομάδα της Αριστεράς στο Ευρωκοινοβούλιο) που θα εκπροσωπηθεί από την ευρωβουλευτή Γκάμπι Τσίμμερ, διοργανώνουν το σεμινάριο «Το Εθνικό Ζήτημα στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη» από τις 21 ως τις 22 Απριλίου 2012 στο Βουκουρέστι της Ρουμανίας.

Προφανώς, από την αρχή της ιστορίας οι άνθρωποι αναρωτιούνται για την ταυτότητα τους, τόσο την ατομική όσο και τη συλλογική. Έτσι, το ζήτημα αυτό έχει αποκτήσει κατά καιρούς διάφορες μορφές και έχει γνωρίσει ποικίλες μεταβάσεις, από την ατομική στην εθνική, από την πολιτισμική στη θρησκευτική ή στην πολιτική.

Είναι γνωστό ότι το εθνικό ζήτημα στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη προκάλεσε πολιτικές, κοινωνικές, οικονομικές, πολιτιστικές και θρησκευτικές συγκρούσεις που οδήγη-

σαν σε κοινωνική αναταραχή, εθνικό μίσος, γεωπολιτικό κατακερματισμό και, τελικά, σε πολέμους τους οποίους ακολουθούσαν νεοφιλελεύθερες «ρυθμιστικές» παρεμβάσεις.

Η αναβίωση του ακραίου εθνικισμού, εθνοκεντρισμού και σοβινισμού στη Ρουμανία μετά το 1989, η διάλυση της πρώην Γιουγκοσλαβίας μετά τον Εμφύλιο Πόλεμο στη δεκαετία του 1990, τα άλυτα εθνικά ζητήματα μεταξύ Ουγγαρίας και Ρουμανίας για την περιοχή της Τρανσυλβανίας, οι «παγωμένες» αντιπαραθέσεις Ρουμανίας, Μολδαβίας, Ρωσίας και Ουκρανίας, η άνοδος του νεοφασισμού, του νεοναζισμού και του ρατσισμού στην Ουγγαρία, τη Γερμανία, την Αυστρία, και άλλες χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης τον τελευταίο καιρό, καθιστούν μια τέτοια πρωτοβουλία κάτι παραπάνω από δικαιολογημένη.

Ποιες θα μπορούσαν να είναι οι αντιδράσεις των προοδευτικών κοινωνικών και πολιτικών δρώντων σε αυτά τα προκλητικά ζητήματα που απορρέουν από την κατάσταση που

περιγράφηκε παραπάνω και η οποία εκτυλίσσεται επί ενός αποτυχημένου και πολύ πιο επιθετικού νεοφιλελεύθερου ευρωπαϊκού προτύπου;

Το σεμινάριο ασχολείται με το αμφιλεγόμενο θέμα του εθνικού ζητήματος στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη, μέσα από μια συνθετική οπτική, δηλαδή σε σχέση με το ιστορικό-πολιτικό παρελθόν και το ευρωπαϊκό σχέδιο.

Το σεμινάριο στοχεύει:

- Στη δημιουργία ενός «χώρου» επεξεργασίας των ανωτέρω.
- Στη δημιουργία ενός σχεδίου μελέτης, με βάση την αντικειμενική ανάλυση των αντιφάσεων που υπάρχουν στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη ως προς ευαίσθητες πτυχές του εθνικού ζητήματος, ακόμη και αμφισβητώντας τις επίσημες προσεγγίσεις.
- Στο άνοιγμα μιας νέας ευρωπαϊκής οπτικής των πραγματικών πολιτιστικών και πολιτικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι, στο πλαίσιο των σχέσεων πλειοψηφίας-

μειονότητας.

- Στη διερεύνηση της δυνατότητας ύπαρξης μιας διεθνιστικής πλατφόρμας για συνεργασία στην εύρεση δημοκρατικών απαντήσεων στις ποικίλες «παγωμένες» και πιθανές συγκρούσεις καθώς και στις εθνικές αντιθέσεις στην περιοχή.
- Στη σταδιακή συμμετοχή των ενδιαφερομένων φορέων από άλλες χώρες όπως η Ελλάδα, η Ρωσία, η Τουρκία, κλπ., οι οποίες είτε συνδέονται με την Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη ή / και έχουν αντίστοιχες δικές τους περιπτώσεις.

Τέσσερις μελέτες περίπτωσης

Το σεμινάριο έχει σχεδιαστεί ώστε να προσφέρει μια δομημένη διαλεκτική, αναλυτική και κριτική ευρωπαϊκή αριστερή προσέγγιση τεσσάρων περιπτώσεων:

- 1. Μολδαβία - Ρουμανία - Ρωσία - Ουκρανία. Η παρούσα κατάσταση

– η κατάσταση στα χρόνια της ΕΣΣΔ – η παλιότερη κατάσταση.

- 2. Ουγγαρία - Ρουμανία / Τρανσυλβανία - Αυστρία - Τσεχία - Σλοβακία - Πολωνία. Η παρούσα κατάσταση – η κατάσταση της περιόδου πριν το 1989 – η κατάσταση της περιόδου 1848-1918.
- 3. Τα Βαλκάνια και η πρώτη Γιουγκοσλαβία. Η παρούσα κατάσταση- η κατάσταση στα χρόνια του Γιουγκοσλαβικού Εμφυλίου – η κατάσταση πριν από το 1989
- 4. Οι Ρομά και οι Σίντι στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη. Η παρούσα κατάσταση – η παλιότερη κατάσταση

Το σεμινάριο «Το εθνικό ζήτημα στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη» είναι ένα φιλόδοξο έργο που έχει εγείρει το ενδιαφέρον των προσκεκλημένων ομιλητών, όπως μπορεί να διαπιστωθεί από τις πρώτες θετικές αντιδράσεις και δηλώσεις συμμετο-

χής. Δεδομένου ότι πρόκειται για το πρώτο γεγονός αυτού του είδους στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη, και ιδιαίτερα στη Ρουμανία, οι προσδοκίες των διοργανωτών και των συμμετεχόντων είναι υψηλές. Γνωρίζουμε τη δυσκολία και τη σημασία του έργου και δεν μπορούμε παρά να εργαστούμε σκληρά στο χρόνο που μας απομένει, ώστε να ανταποκριθούμε σε αυτά.

Συνδέσεις:

www.forumulsocialroman.ro
www.conferintasocialareunita.ro
www.jointsocialconference.eu

* Ο συγγραφέας είναι υπεύθυνος του προγράμματος και διευθυντής της AD FSR (Ένωση για την Ανάπτυξη του Ρουμάνικου Κοινωνικού Φόρουμ)

Γραφτείτε συνδρομητές στο ενημερωτικό δελτίο του transform!

Το ενημερωτικό δελτίο του *transform!* εκδίδεται κάθε μήνα και αποτελεί δωρεάν ηλεκτρονική υπηρεσία του δικτύου μας, που παραδίδεται απευθείας στο ηλεκτρονικό σας ταχυδρομείο.

Για να εγγραφείτε, στείλτε ηλεκτρονικό μήνυμα (e-mail) στο:

[«info@poulantzas.gr»](mailto:info@poulantzas.gr) ή/και στο [«office@transform-network.net»](mailto:office@transform-network.net)

Μπορείτε να ακυρώσετε την εγγραφή σας με μηνύματα στις ίδιες ηλεκτρονικές διευθύνσεις.